

Nälkämaasta maailmalle

Leinosen sukuseura 10 vuotta

"Tarmoa puolesta hengen ja heimon ja maan"

Martti Häikiö 24.8.1995

Hyvät ajatukset itävät usein monella taholla yhtä aikaa, toisistaan tietämättä. Leinosten laajan suvun piirissä oli eri tahoilla pitkään puhuttu yhteisen sukuseuran perustamisen tarpeesta. Osaltaan tähän varmaan vaikutti Suomessa 1980-luvulla voimakkaasti yleistynyt sukututkimusharrastus, johon liittyi sukuseurojen perustamista.

"Loppumattomien sukuluetteloiden katkelmia" - sukuseuran syntyajatuksia

Leinosten sukuun kuuluva Martti Siira julkaisi Kalevassa 16.10.1983 artikkelin "Leinosten suvun osuus Oulujärven asutuksessa". Opetusneuvos Armas Leinonen lienee puhunut sukuseuran ideasta jo kauan. Hänen veljenpoikansa, neljätoista vuotta Oulun piispana toiminut Hannes Leinonen oli vuosien mittaan myös tehnyt paljon sukututkimusta. 70-vuotispäivähaastattelussaan piispa Hannes kertoi: "Kun vuonna 1981 jälleen kiersin paperin kirjoituskoneeseen, laitoin otsikoksi 'Loppumattomien sukuluetteloiden katkelmia'. Nyt olen sopinut poikieni kanssa, että minä lopetan sukututkimuksen vuoteen 1700, he jatkavat taaksepäin 1600- ja 1500-luvulle."

Eläkkeellä olevan Hanneksen harras toive siis oli, että hänen poikansa jatkaisivat isänsä sukuharrastusta. Hän puhuikin sukuseuran perustamisesta pojalleen Kestilän kirkkoherralle Tapio Leinoselle. Tapio keskusteli asiasta Oulun maakunta-arkistossa niin ikään Leinosten sukututkimusta tehneen Oulun yliopiston professorin Tatu Leinosen kanssa, joka puolestaan tunsii Martti Siiran jo 1980-luvun alkuvuosilta.

Tapio ryhtyikin toimiin Leinosten sukuseuran perustavan kokouksen käytännön organisaattorina. Keväällä ja kesällä 1985 hän teki suuren työn ensimmäisen kokouksen järjestämiseksi, ja ennen kaikkea tiedon levittämiseksi. Tulevasta sukukokouksesta julkaistiin ilmoitus Kainuun Sanomissa, Helsingin Sanomissa ja Kalevassa. Tietoa levitettiin laajasti tiedossa olevien suvun jäsenten keskuuteen.

Hanneksen ehdotuksesta Tapio otti yhteyttä Kuopiossa vaikuttaneeseen hovioikeudenneuvos Juuso Häikiöön, ja pyysi häntä perustavan kokouksen puheenjohtajaksi. Juuso oli toiminut pitkään kansanedustajana ja mm. eduskunnan varapuhemiehenä. Hänen sukunsa oli myös Leinosia ja hän oli Hanneksen luokkatoveri Oulun lyseon ajoilta.

Perustava kokous Kainuun Paltamossa 11.8.1985

Leinosten suvun ensimmäinen sukutapaaminen pidettiin Paltaniemessä ja Paltamossa 11. elokuuta 1985. Tiedotus oli onnistunut erinomaisesti, koska Paltaniemeen oli löytänyt tiensä peräti yli 250 Leinosen suvun jäsentä eri puolilta Suomea.

Kokoontuminen alkoi Paltaniemen vanhassa asussa säilyneessä kirkossa pidetyllä jumalanpalveluksella. Oli kuin olisi siirrytty ajassa ainakin sata, ellei kaksisataa vuotta taaksepäin. Alttaripalvelus toimitettiin vanhan kirkkokäsikirjan mukaan ja virret veisattiin vanhasta virsikirjasta.

Ah surutoin! koskas synnistäs lakkaat, Kuink's kauvan synniss' murheetonna makaat?
Ah! herää, herää, aika on jo tull'" Piispa Hannes piti saarnan hitaalla, vakaalla nuotillaan välittäen koko olemuksellaan perintöä menneiltä sukupolvilta. Ja taas veisattiin: "Ei salli jalkan' horjuu, Juur' valpas ompi hän; Ei nuku eikä torku, Vaan pysyy tykönän'; Mun armiaasti suojeleepi, Ja tukee käteni; Öin, päivin varjeleepi, Kanss' siunaa säätyni.

Yhteisen ruokailun jälkeen siirryttiin varsinaiselle kokouspaikalle Paltamon seurakuntatalolle. Siellä järjestelyistä vastannut Tapio avasi kokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juuso ja sihteeriksi Tapio.

Kokouksen aluksi laulettiin Paltamoon ja Kainuuseen ja sitä kautta Leinosen suvun ankariin alkuvaiheisiin hyvin sopiva Nälkämaan laulu.

Taival lie hankala? - Olkoon vaan! Luonto lie kitsas? - Siis kilpaillaan! Kolkassa synkeän syntymämaan, pirttimme piilköhöt paikoillaan. Vainojen virmat? Oi vaietkaat! Rapparit, ryöstäjät? - Kaijotkaat! Miekkaa ei tarvis - tarmoa vaan, puolesta hengen ja heimon ja maan!

Tatu Leinonen piti kokouksessa esitelmän Kainuun Leinosten vaiheista 1550–1730-luvuilla. Tatu kysyi, ovatko kaikki Leinoset sukua keskenään. "Itse olen taipuvainen näin uskomaan Savon ja Kainuun Leinosten osalta. Pohjanmaalla on tilanne saattanut olla erilainen. Kun Pohjanmaalla sukunimi on omaksuttu talonnimen mukaan, ovat Leinolan isännät olleet Leinosia. Tosin on käynyt myös toisinpäin; kun Leinonen on muuttanut Siiran taloon, on hänestä tullut Siira, tai Häikiön taloon, niin hänestä tuli Häikiö."

Tatu kertoi, että nimi Leinonen esiintyi vielä 1600-luvun lopussa muodossa Leinoinen. "Leino-sanana rinnakkaismuotoina pidetään sanoja Leina, Leiniä, Leinakka ja Leinikka". Mutta mitä Leino tarkoittaa? "Useat kielentutkijat mainitsevat Leino-sanana virolaisen merkityksen suru, murhe, surullinen, murheellinen tai näiden lisäksi Karjalan murteessa esiintyvän merkityksen hiljainen. Suomen sukukielistä mordvan kielessä Leine tarkoittaa pientä jokea, puroa tai ojaa."

Tatu paalutti esitelmässään myös varhaisimmat tiedot Leinosista: 1230-luvulla rakennettiin kirkko silloisen Nousiaisten pitäjän, nykyisen Vahdon Leiniäisten kylään. Tampereella lähellä Messukylää on Leinola-niminen kylä. "Vanhin nimeltä tunnettu henkilö lienee Antti Leinoinen, joka Pirkanmaan lautamiehenä vuonna 1439 oli esittämässä uskollisuuden vakuutusta Ruotsin kuninkaalle ns. Davidin kapinan jälkeen." Esitelmä julkaistiin saman päivän Kainuun Sanomissa.

Kun vielä oli laulettu Kotimaani ompe Suomi, päätettiin perustaa Leinosten sukuseura. Sille hyväksyttiin säännöt ja valittiin hallitus ja muut toimihenkilöt. Jäsenmaksuksi päätettiin 20 markkaa. Ilmoituskulujen peittämiseksi kerättiin kolehti, joka tuotti 1991 markkaa. Lopuksi veisattiin Herraa hyvää kiittäkää.

Sukuseuran hallitus piti välittömästi järjestäytymiskokouksen, jossa sukuseuran esimieheksi valittiin yksimielisesti perustavan kokouksen puheenjohtaja Juuso ja varaesimieheksi Tatu sekä sihteeriksi Tapio. Rahastonhoitajaksi valittiin Antero Leinonen Pudasjärveltä. Seuran kantavia voimia on alusta lähtien ollut lisäksi suvun varhaisvaiheiden tutkija Martti Siira.

Sääntöjen mukaan sukuseuran tarkoituksena on "selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa". Tarkoitustaan seura toteuttaa järjestämällä yhteisiä tilaisuuksia, kokoamalla sukua koskevaa tietoutta, auttamalla jäsenten sukututkimusta, julkaisutoiminnalla ja pitämällä luetteloja suvun jäsenistä.

Entä kuka on sellainen Leinonen, jonka seuran hallitus voi hyväksyä jäseneksi? Seura omaksui alusta lähtien mahdollisimman avaran tulkinnan. Sääntöjen mukaan sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen henkilö, "joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski". Mitä "sukuun kuulumisella" tarkoitettiin, ei täsmennetty, mikä on käytännössä merkinnyt sitä, että jos esivanhempien joukosta löytyy yksikin Leinonen, se riittää.

Kun sukuseuroissa yleensä ei ole kyse mistään perinnönjaosta eikä muustakaan juridiikasta vaan vapaasta yhteistoiminnasta, ei ole mitään tarvetta tiukkoihin rajauksiin. Sukuseuran tehtävänä on tukea yhteenkuuluvuutta ennen kaikkea yhteisten juurten tutkimisella.

Leinosten sukuseuran perustamiselle oli selvästikin suuri tarve, sillä ensimmäisenä toimintavuonna eli toiseen sukukokoukseen mennessä seuraan liittyi peräti 278 jäsentä.

Sukukokoukset eri puolilla Suomea

Sukuseuran toiminta on perustamisesta lähtien jakautunut selvästi kolmeen haaraan: sukukokoukset, sukulehti ja sukututkimus.

Sukuseuran toiminnan rungon ovat muodostaneet joka vuosi pidetyt sukuseuran kokoukset ja niihin liittyneet ohjelmalliset sukutapaamiset. Vaikka sukuseuran toiminnan alkuvaiheet painottuivat voimakkaasti Kainuuseen ja siellä vanhoihin juuriin, on seuran toiminta laajentunut käsittämään koko Suomen. Joka toinen vuosi on ollut laajempi sukukokous ja joka toinen vuosi yleensä hiukan suppeampi yksipäiväinen kokous. Kokousten yhteydessä on tutustuttu eri puolilla maata asuneiden ja edelleen asuvien Leinosten elämään ja ympäristöön.

Kokousten valmistelu vapaaehtoistyönä on vaatinut hallitukselta ja järjestelyvastuun muilta kantajilta paljon vaivaa: ohjelman suunnittelua, tila- ja majoitusvarauksia sekä antoisien kotiseuturetteilyjen järjestämistä. Sukukokouksissa on kuultu suvun vaiheista kertovia esitelmiä ja muistelmia. On ollut myös sukulaisten esittämää kulttuuri- ja viihdeohjelmaa sekä ennen kaikkea yhteistä seurustelua. Vuosien mittaan on alun varovaisen kohtelias asenne kehittynyt lämpimäksi ja läheiseksi ystävyydeksi.

1985 Paltamo, seurakuntatalo, perustava kokous 11.8.1985, n. 250 henkeä, järjestelyvastuu Tapio Leinonen.

1986 Paltamo, Kainuun opisto Mieslahti, n. 200 henkeä, järjestelyvastuu Tapio Leinonen. Hän myös saarnasi jumalanpalveluksessa, jossa kannettiin kolehti hallituksen

jäsenen Sinikka Metiäisen työlle tämän valmistautuessa lähetystyöhön Afrikkaan. Juuso muisteli isoisäänsä Juusoa ja isänsä veljeä Mattia sekä kertoi Nuijasodan päälliköihin kuuluneesta Laukaan nimismies Matti Leinosesta. Soile ja Eero Leinonen Paöltamosta soittivat viua ja pianoa, Veikko A. Leinonen lausui, Martti Siira piti esitelmän Leinosten juurista Savossa, Karjalassa ja Hämeessä ja Tatu Leinonen kertoi Amerikan Leinosista.

1987 Helsinki, Hotelli Hospiz, 115 henkeä, järjestelyvastuu Eila Räisänen. Ensimmäinen sukulehti ilmestyi, ohjelmassa tutustuminen eduskuntaan Juuson johdolla.

1988 Oulu, Linnainmaa, 180 henkeä, järjestelyvastuu Tatu Leinonen, Martti Siira ja Yrjö Leinonen. Jumalanpalveluksessa saarnasi korkeakoulupastori Heikki Keränen ja alttarilla oli Tapio Leinonen. Tuomas Leinonen soitti viulua ja Sanna Leinonen tanssi balettia. Seppo Komulainen lausui, Inkeri Pesonen soitti pianoa ja Tiina-Maria Leinonen soitti kannelta. Martti Siira kertoi Leinosista Paltamossa ja Juvalla vuosina 1541-1566 ja Martti Häikiö ensimmäisistä suomalaisista. Retkeily Oulussa ja Turkansaareissa.

1989 Kuopio, Sport-hotelli, 77 henkeä, järjestelyvastuu Juuso Häikiö. Juuso kertoi taitelija Paavo Leinosesta, jonka töitä oli näytteillä.

1990 Mikkeli, seurakuntatalo, 112 henkeä, järjestelyvastuu Juuso Häikiö. Maaria Leinonen lausui omia runojaan, entinen pääministeri ja sukuseuramme jäsen Kalevi Sorsa kertoi äitinsä isästä Antti Leinosesta, Marjatta Saari lausui, Juuson tytär Kristiina Lyytinen esitteli kirjaansa Viljo Kajavasta. Retkeily jalkaväkimuseoon, Juvan Vuorenmaahan, josta Leinoset ovat muuttaneet Kainuuseen, Juvan kirkonkylässä olevaan Piikkilän kartanoon, jossa Martti Häikiö ja Kristiina Lyytinen viettävät kesiään, sekä Visulahteen.

1991 Punkaharju, Retretti, 36 henkeä, järjestelyvastuu Juuso Häikiö. Tutustuminen Rubens- taidenäyttelyyn.

1992 Ylihärmä, 72 henkeä, järjestelyvastuu Juuso Häikiö. Yhteistilaisuus Artturi Leinosen seuran kanssa, nähtiin Simo Perämäen kirjoittama näytelmä "Artturin tie", kunniakäynti Artturin patsaalla. Juuson juhlaesitelmä. retkeily Lapualla ja Isossakyrössä.

1993 Utajärvi, Rokuan kuntoutuskeskus, järjestelyvastuu Tauno Leinonen. Viiri ja rintamerkki myyntiin. Leinosten kirjanäyttely, sukututkimusseminaari. Retkeily Säräisniemelle, jonka kirkossa jumalanpalvelus, sekä Melalahteen Bertta Hietämäen opastuksella, ja Kivesjärvelle.

1994 Laukaa, Peurungan kuntoutuskeskus, järjestelyvastuu Juuso Häikiö. Aarne Jäntereen esitelmä Laukaan Leinosista. Retkeily Laukaaseen.

1995 Joensuu, Hotelli Kimmel, 134 henkeä, järjestelyvastuu Marja-Liisa Kontkanen. Sukututkimusseminaari, Paavo Leinosen taidenäyttely, Jaakko Leinosen saarna, Heikki Kirkisen esitelmä, ja runsaasti Leinosten ohjelmaa: Taina Tolvanen ja Anne Turtiainen, Kyllikki Martikainen, Eeva ja Aulis Räsänen perhe, Juha Leinonen, Sinikka, Pertti ja Tiia Metiäinen, Maaria Leinonen. Retkeily Joensuussa ja Kiihtelysvaarassa. Yleisradion TV-1 teki kokouksesta laajan jutun sunnuntain pääuutislähetykseen.

Sukulehti aloitti 1987

Sukuseuramme merkittävimpiä anteja jäsenille on oma säännöllisesti kaksi kertaa vuodessa ilmestynyt Leinosten sukulehti, mihin hyvin harva sukuseura on pystynyt.

Sukulehden vuosikerroista on muodostunut ensimmäisestä numerosta lähtien erittäin arvokas sukutietouden ja -harrastuksen tietopaketti sekä sukukokousten aineiston kuten toiminta- ja tilikertomusten julkaisu- ja jakelufoorumi.

Sukulehteä ovat alusta lähtien asiantuntevasti ja antaumuksella toimittaneet Eila ja Seppo Räisänen Espoosta. Myös Juhani Leinonen Espoosta on antanut panoksensa lehden tekoon. Sukulehdessä on jatkuvasti ollut tietoja sukuseuran toiminnasta kuten sukukokouksista, Leinosista ja heidän tekemisistään eri puolilla maata ja maailmaa, yleistä tietoa sukututkimuksesta sekä hauskoja pikkupaloja. Liitteenä sukulehden Leinosia käsittelevät artikkelit.

Sukumerkki ja viiri, jäsenluettelo 1993

Sukuseuran tunnukset ovat herättäneet alusta lähtien vilkasta mielenkiintoa. Sukulehden palstoilla on julkaistu erilaisia ehdotuksia. Seuran hallitus asetti elokuussa 1992 toimikunnan tekemään ehdotusta seuran viiriksi ja rintamerkiksi. Toimikuntaan tulivat Pekka Honka, Tatu Leinonen ja Martti Siira. Pekka Honka kokosi varhaisemmista ja uusista ehdotuksista kuusi luonnosta seuran hallitukselle valittavaksi. Hallitus teki päätöksensä tiukan 5-4 äänestyksen jälkeen vuonna 1993.

Voittaneessa ehdotuksessa on veranvihreällä pohjalla riimukirjoitusten L-kirjain symbolisoimassa Leinosten jo keskiajalta asti periytyvää luku- ja kirjoitustaitoa. Rukiintähkät L-kirjaimen ympärillä kuvaavat perin suomalaista ruiskulttuuria. Rintamerkinä on rukiintähkien ympäröimä riimukirjainten L.

Seura painatti myös sukuseuran säännöt ja jäsenluettelon osoitteineen. Myös nämä tulivat myyntiin vuonna 1993. Seuran hallituksen jäsenet ovat välittäneet jäsenille viiriä, rintamerkkiä, sääntöjä ja jäsenluetteloa.

Sukuarkisto

Sukuseuran perustamisen tärkeimpiä tarkoituksia oli koota ja tukea eri tahoilla tehtyä sukututkimusta. Tapio kokosi jo vuonna 1985 sukuseuran arkistoon Paltamon, Vaalan, Muhoksen ja Kestilän Leinosista laadituista sukuselvityskonsepteista. Sittemmin hän hankki vastaavat tiedot myös Suomussalmen, Vuolijoen ja Kuusamon Leinosista. Tapion on auttanut sukuarkiston avulla etenkin seuran uusia jäseniä löytämään omia juuriaan. Sukuseuran laaja arkistoluettelo on julkaistu sukulehden numerossa 2/92.

Ensimmäinen sukututkimusseminaari järjestettiin Rokuan kokouksen yhteydessä vuonna 1993. Siellä Tatu Leinonen, Martti Siira, Tapio Leinonen ja Martti Häikiö esittelivät sukututkimuksen tuloksia, sukuarkistoa ja mm. tietokoneavusteisia sukututkimuksen työmenetelmiä.

Leinosten suvusta on ilmestynyt jo ainakin kaksi sukukirjaa: Bertta Hietamäen *Melalahden ihmisistä ja taloista* (1993) ja Edith Järviluodon *Pielisjärven Leinosia* (1994).

Jäsenet vuoden lopussa

Sukuseuran jäsenmäärä on kasvanut joka vuosi koko kymmenvuotisjakson ajan.

	Ainai- jäseniä	vuosi- jäseniä	nuoriso- jäseniä	passiivisia jäseniä	yhteensä
1986	77	210	51		338
1987	83	247	53		383
1988	86	290	47		429
1989	94	313	47		454
1990	101	334	40		475
1991	105	346	38		489
1992	109	359	33		501
1993	109	376	34		519
1994	110	335	29	57	531

Toimihenkilöt

Koko kymmenvuotisjakson on seuran esimiehenä toiminut hovioikeudenneuvos Juuso Häikiö ja varaesimiehenä professori Tatu Leinonen. Seuraavasta taulukosta käyvät ilmi toimihenkilöt.

Kunniapuheenjohtaja Juuso Häikiö 1995-

Esimies	Juuso Häikiö, Kuopio 1985–95, Tatu Leinonen 1995–
Varaesimies	Tatu Leinonen, Oulu 1985–95, Tapio Leinonen, Kestilä 1995–
Sihteeri	Tapio Leinonen, Kestilä 1985–93, Eila Räisänen, Espoo 1993–95, Marja-Liisa Kontkanen Järvenpää 1995–
Rahastonhoitaja	Antero Leinonen, Pudasjärvi 1985–
Arkistonhoitaja	Tapio Leinonen 1985–

Hallituksen jäsenet

Lauri Honka, Pudasjärvi	1985–1991
Pekka Honka, Oulu	1991–
Marja-Liisa Kontkanen, Järvenpää	1995–
Merja Kääriäinen, Nurmijärvi	1987–
Jorma Leinonen, Paltamo	1986–
Juhani Leinonen, Espoo	1991–
Kauko Leinonen, Kajaani	1985–87
Matti Leinonen, Vantaa	1995–
Saara Leinonen, Kajaani	1985–91
Sauli Leinonen, Paltamo	1985–86
Tapio Leinonen, Kestilä	1993–
Tapio Leinonen, Vieremä	1986–
Tauno Leinonen, Muhos	1985–
Sinikka Metiäinen, Helsinki	1985–86
Eila Räisänen, Espoo	1985–
Ingrid Saaristo, Perniö	1985–93
Martti Siira, Oulu	1985–95

Leinos-aiheisia artikkeleita sukulehdessä ja muualla

- Artturi Leinonen 1/92
 Elsa Sorsa os. Leinonen 90-vuotiaana 4.1.1993 ja onnittelijat 1/93
 Hietämäki, Bertta, Kirjoitettua ja kuultua eräistä Melalahden Leinosista 2/87
 –, Melalahden ihmisistä ja taloista 2/93
 –, Melalahden Moilalan Saara ja Juho Leinosen jälkeläisiä 2/89
 Häikiö, Juuso, Artturi Leinonen, Itsenäisen Suomen mies. Ilkka-lehden artikkeli Ylihärmän sukukokouksesta 2/92
 Häikiö, Martti, Eero Leinosen terveiset Kanadasta 2/88
 –, Sukuseuran esimiehen Juuso Häikiön esivanhempia suoraan ylenevässä polvessa 1/94
 Jänterä, Antero, Laukaan Leinosten alkuvaiheita 1/87
 Jänterä, Aarne, Nimismies-Leinokset – Laukaan Leinosten kantaisät 2/94
 Karppinen, Pertti, Muistikuvia Hannuksen ukista (Juho Leinonen 1861–1944) 2/94
 –, Paltamon ja Kajaanin Leinosia 1/94
 Kilpeläinen, Marjatta, Isäni Joopi Leinonen 1/89
 Kontkanen, Marja-Liisa, Anders Leinosen 1721–1787 jälkeläisten sukutapaaminen Kiihtelysvaarassa 1994, sukutaulu 2/94
 Leinonen, Antti, Metelinniemi – Meteli (Kainuun asuttamisesta) 2/89
 Leinonen, Esa, Lisää Sursilleistä ja Leinosista 1/88
 Leinonen, Heikki, Antti ja Malla Leinosen jälkeläisiä 2/93
 Leinonen, Juhani, Kolmen sodan ylipäällikkö ja hänen päämajansa. Mannerheim Malla ja Antti Leinosen kodissa (Otavan kansanopistolla) talvisodan aikana 1/93
 Leinonen, Matti, Leinonen, Leino, Leiniä, Leinikka, Leinakka, Leina 1/95
 –, Leinosia Käkisalmen läänissä 1600-luvulla, Kantosyrjän Leinosten talot 2/94
 Leinonen, Pentti, Hannuksenrantalainen kotimuseo sisältää mielenkiintoista ja arvokasta 1/95
 Leinonen, Tapio, Kasvan juurista – laatisinko esivanhempaintaulun (mukana esimerkkinä Tuomas Leinosen, s. 1972 ja kauppias Leonard Leinosen, 1859–1913, esivanhempaintaulut) 1/94
 Leinonen, Tapio, Leinosten sukuselvityksiä sukuseuran arkistossa 2/92
 –, Miten pääsisin käsiksi omiin sukujuuriini? 2/90
 Leinonen, Tatu, Aleksis Leinonen – amerikansuomalainen vaikuttaja 1/87
 –, Amerikan Leinosia (John M. , Denver W., Eero A.K.) 2/91
 –, John M. Leinonen SAE:n presidentiksi 2/94
 –, Kainuun Leinosten vaiheista 1550–1730. Kainuun Sanomat 11.8.1985, jaettu sukutiedotteessa 1985
 –, Otter Lake:n (Ylä-Michigan, USA) Leinosia 2/92
 Leinonen, Tauno, Juuso Häikiötä ajateltiin presidenttikilpaankin 1/95
 Leinonen, Tuula, Isoisäni isän (1839–1911) puumerkki 2/91
 Leinokset sukukokouksessa Ylihärmässä. Leinonen oli yksi isänmaan pelkäämättömistä pelastajista. Härmät-lehti Ylihärmän sukukokouksesta 2/92
 Myllyluoma, Leena, Leinosia koulumaailmassa (mm. Säräisniemellä) 2/92
 Nissinen, Aune, Postitalon Matti (Matti Antinpoika Leinonen 1855–1924)
 Numminen, Jaakko, Artturi Leinonen – eteläpohjalainen ja eurooppalainen 2/91
 Paavo Leinonen 1894–1964 1/94
 Paltamon Mieslahden Palosen saaren Leinosia 2/93
 Räisänen, Seppo, Muisteluksia taitelija Paavo Leinosesta 2/89
 –, Myhkyri (Oulujärven Mieslahden ja Varislahden lähellä) 2/90
 –, Pielisjärven Leinosten sukuhistoria 2/94
 –, Sursillin Leinosten jäljillä 2/87
 Räisänen, Eeva, Milloin ja mistä Leinokset Karjalaan
 Saariaho, Jaakko, Erik Leinonen (1852–1890) 1/90
 Saaristo, Ingrid, Lisää Surseilleistä ja Leinosista 2/88

Siira, Martti, Leinoset Paltamossa ja Juvalla vv. 1541–1666 2/88
–, Leinosten suvun osuus Oulujärven asutuksessa. Kaleva 16.10.1983
–, Leinosten suvusta. Tiivistelmä esitelmästä Paltamon sukukokouksessa 17.7.1987, jaettu sukutiedotteessa
–, Sukumerkin saanti Leinosille yhä ajankohtaisempaa (tietoja vanhoista Leinosten puumerkeistä) 1/89
–, Terveisiä Laukaaseen (Laukaan Leinosista) 2/87
–, Uutta tietoa Paltamon Leinosten varhaishistoriaan 2/87
Sorsa, Kalevi, Muistelmia äidinsisästäni Antti Leinosesta 2/90
Ultrajuoksija Seppo Leinonen 1/92
Vainio, Maarit, Perinnemaisematutkimusta Paltamon Melalahdessa 2/91

Sukuumme liittyvää ja sukulaistemme kirjoittamaa kirjallisuutta on esitelty 2/89, 2/90, 2/93, 1/94

Haluan kiittää saamistani tiedoista Juuso Häikiötä, Marja-Liisa Kontkasta, Tapio Leinosta, Tatu Leinosta sekä Eila ja Seppo Räisästä.